

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI.

Nr. 44 (202).

31. oktoobril 1925 a.

V. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Mk. 1000.—
 poolaastas „ 500.—
 veerandaastas „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Mk. 800.—
 poolaastas „ 400.—
 veerandaastas „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k 129—123. Toimetaja kõnetunnid k 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.— || 1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.— || 1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.— || 1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75%^o, tekstis 100%^o kallim.

Adressi muutmine 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, Administratiivsete määruste ja korralduste avaldamiskord. 2) Poliitilisest kuritegevusest. 3) Dr. G. Klein, Mikrokoopia ja mikrokeemia kriminaalpolitsei teenistuses. 4) Automaatpolitsei. 5) Politseikooli esimene lend. 6) Ametlik osa. 7) Spordi alalt. 8) Väljamaalt. 9) Küsimused ja kostmised. 10) Kuulutused.

Administratiivsete määruste ja korralduste avaldamiskord.

Eugen Maddison.

Meil maksvate seaduste põhjal on määrusandline võim nii Vabariigi Valitsusel (põhiseaduse § 60 p. 7 ja § 66), kui ka üksikutele ministritel (põhiseaduse § 58, ministeeriumite asutamisseaduse § 211 märkus), kusjuures ainult selle vahega, et Vabariigi Valitsusel ei ole selleks erilist volitust vaja, sest Vabariigi Valitsus annab välja määrusi ja korraldusi, hoolitsetes üldse seaduste täitmise eest, kuna üksikud ministrid peavad selleks igal üksikul alal volitatud olema vastavate seadustega. Kõik määrused, olgu nende väljaandjaks Vabariigi Valitsus või üksikud valitsuse liikmed — ministrid alluvad kohtu kontrolli alla (põhiseaduse § 86 ministeeriumite asutamisseadus § 211 märkus), s. t. et igal kohtul on õigus asja harutamisel kaalumisele võtta väljaantud

määruse seaduslikkust. Peale selle on Ajutise Valitsuse poolt 12. veebruaril 1919 a. maksmapandud administratiiv kohtu korras („Riigi Teataja” nr. 10 — 1919. a.) ette nähtud võimalus kaevata tähendatud kohtu korras üksikute ministrite määruste peale (§ 2 p. a. ja § 6), kusjuures kohus võib muuseas otsustada kaevatud määrusi kas täielikult või osalt tühjaks tunnistada (§ 22 p. 2). Otsuse tegemisel ei ole kohtule sugugi takistuseks see asjaolu, et kaevatud määrus on „Riigi Teatajas” avaldatud, sest lõpusõna on ikkagi temal. Järjelikult ei peaks siin vaheseinu olema vastavate ministrite ja kohtute vahel: minister teeb otsuse, korralduse või annab välja määruse ja saadab selle täide, s. t. muu seas, et vastavatel juhtumistel avaldab oma otsust, korraldust või määrust

„Riigi Teatajas”, asjast huvitatud isik aga viib asja kohtusse, kes siis ka oma sõna ütleb. Kuid meil käiakse teist teed: minister annab küll välja määruse, kuid see on veel vähe, et määrus võiks maksvuse omandada; selleks on vaja veel ühe valitsuse liikme — nimelt kohtuministri nõusolekut. Järjekult muutub ministrite määrusandline võim ainult määruste kokkuseadmiseks ja allakirjutamiseks, kuna otsustajaks, kas määrust avaldada või mitte, s. t. kas anda määrusele sunniiseloому või mitte, on kohtuminister. Selle aluseks on üks iganenud seadus — nimelt Ajutise seaduste ja administratiivsete korralduste väljandmise ja väljakuulutamise kord 30. detsembrist 1918. a. („Riigi Teataja” nr. 1 — 1919. a.)^{*}). Tugedes selle seaduse peale, võib kohtuminister teostada oma ülevõimu teiste valitsuse liigete — ministrite suhtes, selle juures mingisugust vastutust kandes. Ei leia ta võimaliku olevat mõnda määrust, nagu juba tähendatud, avaldada, jätab ta selle avaldamata; minister aga mingi, kui tahab, kaebusega valitsusse (§ 6). Sellega muutub üksikute ministrite määrusandline võim Vabariigi Valitsuse määrusandluse võimuks, kusjuures aga vastutavaks nii seadusandluskogu, kui ka kohtu ees jääb ikkagi üksik minister, kelle allkirja kannab vastav avaldatud määrus; seadusandluskogu ees jääb ta isiklikult vastutavaks isegi siis, kui tema poolt väljaantud määrus jäeti avaldamata, sest tema poole võidakse pöörata arupärimisega ja sel juhtumisel ei või ta vabandada sellega, et ta on teinud kõik, mis tema võimes, kuid süüdi on kohtuminister või Vabariigi Valitsus, kes oma võimuga seda paraliseeris, kes selleks takistusi üles seadis. Ülevalkirjeldatud avaldamiskord oli mõeldav ja isegi tarvilik Vabariigi iseseisvuse algpäevil, mil Ajutine Valitsus oli ühtlasi ka seadusandja ja kus kõik isegi seadusandlised aktid käisid sama teed, s. t. kohtuministeriumi kõige lähemal osavõtul. See kord leidis endale teatava tee ka Ajutise Valitsuse poolt 19. novembril

^{*}) V. „Eesti Politseileht” nr. 21, art. „Üks vananenud seadus”.

1918. a. vastuvõetud „Ajutistes administratiiv seadustes” („Riigi Teataja” nr. 1 — 1918. a.) — nimelt sead. 1-se (ülemineku aja kohta) § 4, mille järgi „igasugused kahtlused selle ehk teise seaduse tarvitusele võtmise kohta, mis ametkohtades ja ametnikkude juures tulevad ette, lahendab lõpuliikult Riigikohus, aga tema sisseadmiseni kohtuminister”.

Kuid praegusel ajal ei ole sarnane avaldamiskord sugugi mõeldav ja on täiesti vastolus põhiseaduses ja administratiivkohtu korras väljendatud põhimõtetega. Kui Vabariigi Valitsus tahaks selle korra juure jääda, ning oma liigetele siduvaks teha, siis tuleks järjekult teda sisemises korras maksuma panna. Senini aga, kui see ei ole veel tehtud, peaks avaldamine sündima ilma iseäralise kohtuministri nõusolekuta.

Kohtuministri järeelvalve peaks siin väljenduma ainult selles, kas „Riigi Teatajas” avaldamiseks määratud otsus, korraldus või määrus vastab vormiliselt ja tehniliselt nendele nõuetele, mis avaldamise juures nõuetavad, kuid kaugemale ei tohiks see järeelvalve ulatada, s. t. seal, kus algab juba seaduste interpretatsioon, seaduste tõlgitsemine, lõpeb tema järeelvalve ja algab kohtute kompetents. Praegu aga tegelikult maksva korra juures on kohtuminister küsimuse täielik peremees. Selleks võiks olla Riigikohus, kui tema kätte oleks antud määruste väljakuulutamise, sest siis oleks määrusandjal võimul teada kohtute seisukoht, ning ta talitaks ka selle järgi. Nüüd on aga temal peaaegu võimata kohtu seisukohta teada saada. Seda saaks ta teada ainult kaudsel teel ja mitte igas küsimuses, nimelt juhtumisel, kui ta teeb määruses kohtuministri näpunäitel teatava paranduse, määruse vastu tõstetakse kaebust just tehtud paranduse osas ja kohus kas tühistab selle või jätab kaebuse tagajärjeta. Aga kuidas saab määrusandia teada kohtu seisukohast sel juhtumisel, kui ta kavatses midagi normeerida, kuid kohtuministri vastuseismisel jättis ta selle määrusest täiesti välja. Ei ole loomulik ka see asjaolu, et määrusandjal tuleb kohtus kaitsta seisukohta, mis ei ole tema oma, vaid ainult omaks võetud, et päästa määrust.

Poliitilisest kuritegevusest.

J. S.

Kommunistlise Internatsionaali kolmas kongress, mis juunikuul 1921. a. ära peeti, määras kindlaks terve rea uusi juhtnööre organiseerimise ja taktiliste küsimuste kohta kommunismi levitamisel. Kõige pealt aga konstateeris kolmas kongress fakti, et välismaade kodanline kord ja Euroopa kultuuri ei olegi nii kerge hävitada. Kongressi käiku jälgides, paistab selgesti silma enamlaste võimumeeste pettumus: nad arvasid, et kõigi välismaade kultuuri ja korraarmastajate kodanikkude passiivsus on piiramatult, mis lubaks enamlastele igal maal, kus nad seda aga soovivad, valitsema asuda, kuna nende maade massidest loodeti, et see kommunismi õpetusi kuuldes venelaste eeskujul vaimustatult sammub kommunistlike juhtide järele.

Oli ka tõesti põhjust pettumuseks, sest saavutatud edu: tehaste ülevõtmine Itaalias, detsembri mäss Tšecho-Slovakkias, märtsi väljaastumine Saksamaal ebaõnnestusid. Oodatud ja üleöö ennustatud üleilmiline revolutsioon oli jällegi tulemata jäänud. Kõige selle äpardumise põhjuseks leidis kongress laialiste masside sümpaatiapuudumise, mille saavutamiseks kongressil seati üles hüüdsõna: „h u l k a d e s s e“. Tulevase kommunistlike kihutustöö aluseks ja sihiks seati sellega üles põhimõte: äratada massides unuvaid madalaid instinkte ehk nagu seda väljendasid hiljem Eestis tegutsevad kommunistid „kasvatada looma meeoleolu“.

Eriti kohustatakse Lääne-Euroopa kommunistlike parteisid üldisse võitlusse kaasa tõmmata ametühisusi kui laialistele tööliskadadele lähedalseisvaid organisatsioone. Üldiselt kurdeti kongressil, et Euroopa ja Ameerika on asunud oma töötatöölise küsimuse lahendamisele, mille tõttu kavatsus tööpuuduse all kannatajaid töölisi neis maades kommunistlike liikumise kaasa tõmmata ei olevat küll korda läinud.

Kongressil vastuvõetud hüüdsõna: „hulkadesse“ teostamiseks seati hiljem Kommunistlike Internatsionaali või lühendatult Kominterni, täidesaatvas komitees (juhatuses) kokku „tööraha ühise väerinna“ teesised, mis detsembrikuul 1921. a. kinnitati täidesaatva komitee täiendaval istungil ning avaldati üleskutses 1. jaanuaril 1922. a. „Tööraha ühise väerinna“

loomise sihiks oli rahvahulkasid ja mitte-kommunistlike ametühisusi ning muid mitte-kommunistlike tööorganisatsioonide kaasa tõmmata, kommunistlike tegelaste juhtimisele anda ja aegamööda, nende organisatsioonide mitte-kommunistlike juhte kõrvaldades, massi üle võtta.

Hilisemad kominterni kongressid (IV. kongress — novembris 1922. a. ja V. kongress juunis 1924. a.) pühendati samuti enese uskuma panemiseks ja lootuste alalhoidmiseks üleilmilise revolutsiooni peatseks tulekuks. Otsiti revolutsiooni sümpatooide igast Kominterni kulul ja kirjajadega mõnes välisriigis korraldatud väikesest meelevaldusest või ebaõnnestunud vandeseltslikust mässukatsest, serveeriti statistilisi andmeid kommunistlike partei liigete „kohutavast juurekasvust“ välismail ja lasti imestada küüdi korras vene külast kongressile käsutatud „mušikuid“ kui „lõpmatu edu“ on kommunistlike liikumisel. Sama vaimutõugu kannavad laiali üle Venemaa ajalehed ning Kominterni rahaga välismail ilmuv ajakirjandus, kui ka kommunistlike agitaatorid. Ja seda kõike väga lihtsal põhjusel, et vähemarenenud mass välismail ei kaotaks usku kommunismi vägevusse, kuna Venemaal talupoeg ja tööline peab püsima arvamisel, et see õnnelik kord, mis Venemaal valitseb, on väga hea ja selle korra muutmisele ei tohi unistadagi.

Kommunistlike Internatsionaali abiorganisatsioonidena ja kommunistlike liikumise teguritenä, kellede tegevus ka Eestis avaldunud ja avaldub praegugi, tuleb märkida järgmisi N. Venemaal asuvaid rahvusvahelisi organisatsioone: 1) Kommunistlike noorsoo internatsionaal, lühendatult nimega „Kim“ (venekeelsest «Коммунистический Интернациональ Молодежи»), 2) Punase ametühisuste internatsionaal, lühendatult „Profintern“ («Красный Интернациональ Профсоюзовъ»), 3) Rahvusvaheline punase abi komitee lühendatult „Морг“ («Международная организация по оказанию помощи борцам революции») ja 4) Rahvusvaheline revolutsiooniliste maade ja metsatöölise komitee.

Peatudes lühidalt kommunistlike noorsoo internatsionaali tekkimise ja arene-

mise käigu juures, näeme, et juba umbes kakskümmend aastat tagasi selleaegsed sotsialistlike liikumise juhid püüdsid luua ühendust üksikute maade sotsialistlike noorsoo ühingutega. Selle tulemuseks oli rahvusvaheline sotsialistline noorsoo konverents 1907. a. Stuttgardis, kus asutati „Sotsialistlike noorsoo organisatsioonide rahvusvaheline ühing“.

Asutatud ühing avaldas aga juba algusest peale passiivsuse ja lagunemise tunnemärke, mille kõrvaldamiseks kutsuti kokku ilmasõja kestel 1915. a. kevadel Bernis uus konverents. Sellel konverentsil avaldusid esimesed tunnemärgid kavatsusest seda organisatsiooni käre-meelsetele pahempoolsetele üle võtta, misjuures otsused võeti vastu, milles toonitatakse noorsoo osavõtu vajadust revolutsioonilisest tegevusest ja lubatakse toetada rahvuslike seisukoha pooldajate parteide juhtide vastaseid, sest nagu varemalt tähendatud, asusid ilmasõjast osavõtjate maade II Internatsionaali kuuluvad parteid oma isamaa kaitsmise vajaduse seisukohale. Omas hilisemas tegevuses toetas ühing „Zimmervaldi

pahempoolseid“ ja novembrikuul 1919. a. Berliinis ärapeetud konverentsil otsustas ametliselt läheneda Kommunistlikele Internatsionaalile ja end nimetada Kommunistlikeks Noorsoo Internatsionaaliks.

Selles protseduuris avaldus tervikuna kommunistlike rünnaku taktika, mis hiljem järeltegemist leidis ka Eestis, sotsialistlike organisatsioonide ülevõtmisel kommunistide poolt. Hiljem, arvestades sündinud tõsiasi, et sotsialistlike noorsoo organisatsioonide rahvusvaheline ühing oli läinud üle kommunistide poole, koondasid 1920. a. kommunistlik noorsoo internatsionaali eitavad sotsialistlikud noorsoo organisatsioonid uuesti.

Järgmine kommunistlike noorsoo internatsionaali kongress peeti ära 1921. a. suvel Moskvast, kus põhikiri kinnitati ja uued juhtnöörid kommunismi levitamiseks noorsoo hulgas kindlaks määrati, missugused ka Eestis täitmisele on pööratud, nagu see selgunud on kommunistide riigivastases tegevuses Eesti noorsoo keskel.

(Järgneb.)

Mikroskoopia ja mikrokeemia kriminaalpolitsei teenistuses.

Dr. Gustav Klein, Viinis.

Üleliigne on vist sellest rääkida, et vaja on võimalikult palju metoode tarvitusele võtta kriminaal-kuritegude selgitamisel, ning viimaste aastakümnete jooksul ongi ikka rohkem ja rohkem seaduslikke metoode kasutama hakatud. Kriminaal-uurimisel, kus on tegemist jälgede otsimisega ja kus tuleb töötada, kasutades ära igasuguste ainete väheseid ülejääke, on eriliselt tähtsad need metoodid, mis lubavad kõiksugusi peensusi ruttu kindlaks teha ilma vigadeta ja eksimisteta.

Siin on nüüd tähtis esimeses jões mikroskoobi tarvitamine, mille abil võib uurida kõige väiksemaid osasid, olgu see riie, nahk või mis tahes ja kindlaks teha, millega nimelt on tegemist, mikroskoop annab võimaluse kindlaks teha, kas uuritav asi on pärit taime- või loomariigist. Samuti on suure tähtsuse omandanud mikrokeemia, sest nüüd võib aineid ka üsna vähese hulga abil uurida, esinegu nemad puhtal või segatud kujul ehk organismis. Kuidas neid metoode tegelikult elus tar-

vitada võib, seda tahan näidata mõnede näituste abil oma praktikast.

Üldiselt on ju vereplekkide kindel diagnoos teada, mis kindel isegi sel juhtumisel, kui on katsutud vereplekke pesta, sest inimese ja üksikute loomade verel on nii iseloomustavad iseäraldused, et mikroskoobi abil võib otsekohe öelda, kas tegemist on inimese või mõne looma verrega. Hea meelega tuletan mina veel praegugi meele neid „komitatshide“ salga liigete imestanud ja kohkunud nägusid, mis ma nägin, kui nende seast võeti lühikese uurimise järele mõrtsukas kinni. Ühes külas Montenegros leiti ühel päeval naabrite poolt ühe talu elanikud tapetult: mees, naine ja lapsed olid pussidega surmatud ja neid leidsid, nagu tähendatud, naabri talu elanikud. Varsti selgus ka juba, et tegemist on nähtavasti Montenegros valitseva verise kättemaksmise kombega. Minu sõdurid võtsid päev enne tapmise kordasaatmist luurkäigu ette sellesse maa-nurka, ja niipea kui kuritegu avalikuks tuli,

jooksid kõik külaelanikud lähedaloleva sõjaväe osa juure ning süüdistasid kõige elavamal kombel minu mehi mõrtsukatöös, süüdistajate seas oli muidugi ka mõrtsukas ise.

Et niisugusel juhtumisel tuleb oma pead mööda talitada, läksin ühes väikese patrulliga ja karjuva elanikkude hulgaga kuriteo paigale, kuid mitte sellepärast, et mina oleks arvamisel olnud, et tõesti keegi minu meestest on kuriteo toime pannud, vaid selleks, et — kui vähegi võimalik — tõelikku mõrtsukat kindlaks teha. Juba uurimise esimesel silmapilgul oli selge, et sõdurid selles kuriteos ilmsüütud on, sest selgus, et haavad olid löödud k i t s a m a riistaga kui seda on püssitääk ja et tapmine on toimetatud mingi pussi sarnase riista abil. Sel ajal kui mina surnukehade ülevaatast toimetasin, püüdsin ühtlasi ka mind ümbritsevaid külaelanikke lähemalt uurida, sellejuures panin tähele, et üks elanikkudest, kellel oli eriti vihane nägu ja kes vaikides asja pealt vaatas ja kuulas, imelikku pussi kannab vöö. Mina lähenesin mehele ja tõmmasin pussi vöölt, vaatamata mehe ägedate protestide peale. Sellejuures puutusid mulle silma tumedad plekid tema pükstel. Andsin mehe sõdurite valve alla ning hakkasin ka teisi elanikke suure hoolega vaatlema. Sellejuures leidsin, et peale kinnivõetu veel viiel mehel olid pükstel ja kuubedel tumedad vereplekid. Ka neid viimaseid mehi käskisin ma vahi alla võtta. Kui see tehtud oli, hakkasin mina meeste püksa uurima ja võtsin mikroskoobi abiks, mis mul alati kaasas oli uurimisteks rahulikkudel silmapilkudel (muu seas kuulsa Afrika reisija Holub'i mikroskoop, mis juba varemalt sõjaväljal olnud ja kaua vastu pannud). Tähelepanelikult uurisin mina tähendatud plekke. Jõudsin otsusele nelja pükste kohta, et neil olevad vereplekid arvatavasti kitseverest on tekkinud, mis arusaadav oli selle nurga elanikkude juures, kes pea ainult kitsesid peavad suurte karjadena; ühe isiku kohta tuln arvamisele, et vereplekid tema pükstel on tekkinud rebase verest, mis jällegi arusaadav, sest seal püüavad kõik mehed suure kavalusega rebaseid kallite nahkade tõttu; ühe mehe pükstel aga olid plekid, mis tekkinud inimese verest — ja selgus, et püksid selle mehe omad olid, kelle vöö. Mina imeliku pussi tähele panin ja kelle kohta mina juba varem jõudsin kindlale veendumusele, et tema tapja on, sest löödud haavad ja puss sobisid täielikult. Kui

mina siis mehele — katsena otsekohe näkku ütlesin, et tema on tapetud perekonna mõrtsukas, siis tunnistas mees ka viivitamata oma süüteo üles, niivõrd oli minu nõidus ning pükste diagnoos tema peale mõjunud ja teda lõpmata imestama pannud.

On ju ka teada, et võimalik on selgeks teha tina, arseeni, antimooni jne. õige vähe hese hulga olemasolu kõhus, soolikates jne. Vähe on olemas sarnaseid harilikult tarvitatavaid mürke, millede olemasolu kehas pole võimalik kindlaks teha isegi siis, kui mürki leidub ainult mõni tuhandik grammi, muidugi mõista on selleks töötatud välja erilised uurimise viisid, mis on kokku kõlastatud sarnaste väikeste arvudega. Paari aasta eest töötati meil välja meetod, mis lubab tsiankaali ehk sinihappe olemasolu kehas ka siis kindlaks teha, kui sellest mürgist kehas leidub veel ainult miljondik osa grammist. See on väga tähtis, kui silmas pidada, et tähendatud mürk on üks kõige kangematest, mis olemas, ja et tema väga väiksel määral juba surmavalt võib mõjuda — mõnest selle mürgi gaasi hingetõmbest jatkub selleks, et surmata. See osa on küll niisugune, et väiksemat temast uurimise jaoks on raske enesele ette kujutada, mis seda tähtsam, nagu kriminalistid teavad, teda kuriteo kordasaatmiseks — kuigi mitte tihti — tarvitatakse ja et teda veres, millega mürk ühenduse loob, ei olnud võimalik leida. Uue meetodi abil on võimalik sinihappet, millest jäljed alati leiduvad valgustamise gaasis ning sigareti ja sigarettide suitsus, kindlaks teha selles suitsus — erilise meetodi abil saadakse suitsust kristalle, mis siis mikroskoobi abil on võimalik lähemalt vaadelda.

1914. aastal oli Viini kohtuvõimude harutada õige keeruline ja raske asi. Ühes perekonnas suri järsku ja ootamatult viienädalane laps. Ühel naabril paistis asi mingi asjaolu tõttu kahtlane olevat ning tema andis asjast kriminaalpolitseile teada. Kui lapse surnukeha uuesti arstliselt vaatama hakati, tuli avalikuks, et lapse pealuus väike puupind oli, mida raske oli kohe tähele panna. Ülekuulamisel seletasid lapse vanemad, et võimalik olla, et lapse pähe pind sattunud ja arvasid, et pind võis pealuusse sattuda pilliroost voodikesest. Seda ei saanud aga uskuda. Pind võeti välja ning tehti kindlaks, et pind on männipuust. Edasi selgus, et lapse voodi alumine osa oli pajupuust ning toa põrand kuusepuust, põletispuud

aga, mis köögist leiti, olid männid. Vahepeal olid uurijad võimud kindlaks teinud, et samal perekonnal juba varemalt kord väikene laps oli surnud, kusjuures ka õieti ei teatud surmapõhjust. Ka selle esimese lapse suhtes tehti kindlaks, et temal pind oli pealuus, samuti väike ja vaevalt silmapaistev nagu viimaselgi lapsel. Laste ema,

kes esialgu kõige kategoorilisemalt iga-sugu kuritegu salgas, tunnistas nende uurimiste tulemuste mõjul kuriteo üles. Pind, mis lapse pealuust leiti, oli umbes 1 tsentimeeter pikk, 2 millimeetrit lai ja kõige enam 1 millimeeter paks, tema oli siiski küllalt suur, et tarvilist arvu läbilõikeid anda mikroskoobiliseks uurimiseks.

Automaatpolitsei.

Uued kaitse sisseeaded Berliinis.

Südaööl ärkab kodanik unest mingisuguse kolina tõttu ja kuulatab. Vargad on korterisse tunginud. Mis teha? Kas püstol käes neile vastu astuda? Kuritegijad tegutsevad kiirelt ja võivad segaja maha lasta. Kodanik avab akna ja hüüab appi. Naabrid ärkavad üles, kuulevad kisa ja kära, aimavad, milles asi seisab ning paluvad politseid kohale. Ametnikud ilmuvad, kuid vargad on ammugi juba põgenenud. — Nii sündis Berliinis lugu varemalt. Aga tehniliste abinõude arenemisega avaneb ka võimalus ikka uusi ja uusi kaitseabinõusid varaste ja murdvaraste vastu tarvitusele võtta ning tulevikus saab terve lugu järgmiselt sündida.

Kui kodanik üles ärkab, kolinat kuuleb ja on veendunud, et kutsumatu külalised tema korterisse tunginud, sirutab tema käe tasa väikese kastikese juure, mis voodi külge kinnitatud ja mille alumisel küljel pide asub. Ainult üks tõmme ning käsi on jälle voodi tekil — keegi pole midagi kuulnud ega näinud ning kuritegijad, kui nemad isegi samas toas viibiksid, jääksid arvamisele, et kodanik rahuliselt magab, ainult väikene sumin, mis kasti seest tuleb, tõendab, et midagi on juhtunud.

Lühikese aja pärast saab igal Berliini elanikul võimalus olema niisugusel viisil — kui tema seda ise soovib — ennast ja oma varandust kuritegijate vastu kaitsta. Berliini politseis on praegu eriliste häireaparaatide ülesseadmise käsil ja hiljemalt paari nädala pärast jõuavad eeltööd lõpule, nii et võib hakata juba eraisikute sooviavaldusi uute kaitseabinõude sisseadmiseks vastu võtma. Esialgul kavatseti uut häiresüsteemi niimoodi korraldada, et selleks vastavad aparaadid tänavatel üles seada ning võtmeid tuntud isikute kätte anda, kellele kohta teada, et nemad ausad kodanikud on ja et ne-

mad pahatahtlikult häireaparaati ei tarvita. Jõuti aga siiski otsusele, et sarnane meetod publikule veel küllaldast kaitset ei paku ja et tuleb teisi teid eraisikute kaitseks otsida ja leida.

Selle tõttu ei saa siis ka tänavaparaatide kasutamine eraisikutele võimaldatud. Kuid sellejuures seatakse need tänavate häireaparaadid neisse kohtesse üles, kus seisab välispolitsei post ehk vähemalt posti koha lähedusse. Hädakorral pöörab kodanik politseiametniku poole, kes siis häiresignaali annab. Signaali edasiandmine ise sünnib järgmisel viisil: kasti, millesse aparaat mahutatud, võib lahti teha ainult erilise võtme abil, mis politsei kordniku käes. Kui kast avatud, pannakse väikese pideme abil aparaat tegevusse. Aparaat annab automaatselt vastavasse politsei jaoskonda appihüüdmise signaali edasi, kirjutades paberile teatud numbri. Kordnik, kes aparraadi juures istub, annab, niipea kui kell heliseb ja number paberile ilmub, asjast vahikorras olevale komandole teada, kes siis autoga kohale ruttab; meeskond on sõiduvalmis, nii et väljasõit õige kiirelt võib sündida.

Mis nüüd aparraatidesse puutub, mis on kavatsatud selleks soovi avaldatud eraisikute korteritesse üles seada, siis on nemad umbes sama moodi konstrueeritud, nagu kirjeldatud tänavaparaadid, mis otsekohe politseilistele ülesannetele määratud. Jällegi pannakse väikese pideme abil aparaat töötama, viimane helistab jaoskonda, märgib ühtlasi numbri üles, mille järele korrupidaja politseinik saab otsekohe kindlaks teha, kes on aparraadi omanik ja kus tema asub. Kui teade sel teel jaoskonnas saadud, vajutab korrupidaja ühe aparraadi juures oleva nupu peale ning aparraadi omaniku juures kõlab väike sumin, mis tähendab, et teade on vastu võetud ja et abi varsti kohal. — Aparraatide omanikkude registreerimiseks ja kii-

resti ülesleidmiseks on sisse seatud eriline kartoteek, kus leidub peale aparadi numbri ja omaniku nime ning elukoha veel lühike korteri kirjeldus (mitmendal korral korter asub, mitu tuba seal olemas, kus asub magamistuba, palju on olemas sissekäikused majasse ja korterisse jne.); mõnikord — eriti siis, kui korter suur on ehk sissekäigud majasse või korterisse keerulised — leidub kartoteegis isegi täpne korteriplaan. On isegi võimalik maja ja korteri võtmeid politsei kätte anda, kes niisugusel juhtumisel muidugi kiiremini saab tegutseda ja vähem tähelepanu äratada. Võtmed hoitakse politsei valvekorra komando ruumides plombeeritud kastikeses alal ning vastavale kaardile kartoteegis on märkus tehtud võtme politseis olemise kohta. Komandojuht võtab võtme ja kaardi ajaviitmata oma kätte ning sõit algab. Autol olles, tutvuneb meeskond lähemalt korteri asupaigaga jne. — Esialgu on tasu kasti eest võrdlemisi kallid, arvatakse, et maks kindlaks määratakse umbes 20—25 Saksa marka (2000 Em.) kuu eest.

Väga tähtis on nüüd veel see asjaolu, et uue sisseseade tarvitusele võtmisega ka võimalus avaneb alati politseiga ühendust pidada ja tarbekorral abi saada, ka siis kui vargad on korterisse tunginud, kui kedagi kodu pole. Arusaadavalt on niisugusel juhtumisel ühenduse sisseseadmine kallim, sest konstruktsioon ise on hoopis keerulisem: Samuti võib ladu- ja kontoriruumi ühendusse seada politseiga selleks ajaks, kui keegi neis ruumides ei viibi (näiteks ööajal, töovahe ajal jne.). Siin sünnib ühenduse loomine politseiga niidi abil. Sellejuures tarvitatakse sama värvi niiti, mis ümbruskonnaga kokkukõlas ja silma ei puutu, see on harilikult musta niiti. Viimane seatakse uste ja akende juure niimoodi üles, et murdvaras, kes korterisse tungib, niidi külge peab puutama. Niit aga on jällegi ühenduses ühe aparadiga, mis nii on konstrueeritud, et kõige vähemal niidi külge puutumisel häiresignaal jaoskonda edasi antakse, mille peale politsei komando ülalkirjeldatud moel appi tõttab. Tähendab, võib tervet sisseseadet ka täitsa automaatseks teha ning tulevikus võib juhtuda, et, näit.,

kontoriomanik, hommikul ametisse ilmudes, saab kuulda, et öösel tema ladudes murdvargad käinud ja et kuritegijad juba on tabatud. Niimoodi on võimalik ka põõninguid kaitsta tulesütitajate vastu, mis erilise tähtsuse praegusel ajal omab, kus tulesütitamise juhtumised on igapäevaseks asjaks saanud.

Iseenesest mõista, ei tohi kirjeldatud sisseseade päeva ajal funktsioneerida, igatahes mitte tööajal. Nüüd aga võib juhtuda, et omanik või see, kes viimasena kaitse all olevatest ruumidest lahkub, unustab aparadi uuesti tegevusse panna. Ka selle peale on mõeldud. Elektro-magneetilise sisseseade abil korraldatakse asi nii, et võimalik pole välisust, näiteks, lukku panna, enne kui kaitseaparaat pole korda seatud. Niiviisi on õieti kõigi peale mõeldud ning murdvarastel ei jää lõpuks muud üle kui suures mures tulevikku vaadata. Ja see on õieti uue sisseseade algmõte. Kuritegija peab alati kartuses olema, et valvaja võimu käsi igasse kohta ulatab, ja et tema saatust võib rippuda väikese niidi otsas, mida tema õigel ajal tähele ei osanud ega teadnud panna. Murdvaras ja tema ametvennad kuritegevuse alal peavad alatasa hirmus olema, et politsei komando nende jälgil on ja neid igal silmapilgul võib tabada. Kuritegija peab otsusele jõudma, et temal võimata on korra ja julgeoleku kaitseks väljasoleva ametniku vastu võidelda kõigi ettevaatuse ja kavaluse abinõude peale vaatamata. Eriliselt on see maksev ka tulesütitajate suhtes, kes oma iseäralise, arusaamatu tegevuse tõttu, millest nad mingisugust isiklist kasu ei saa, selle vastu aga lõpmata palju kahju sünnitavad kaaskodanikkudele (mõeldud on viimase aja tulesütitamised Berliinis, mis arusaamatutel motiividel toime pandud, kusjuures süüalused senini veel kindlaks tegemata. (Vaata ka „E. Politseileht“ nr. 39 s. a.) Vastavad võimud igatahes on sellel arvamisel, et juba ainult uute häireparaatide olemasolu kaasa mõjub kuritegevuse vähenemisele ja kui, tänu uuele süsteemile, karde-tavamad murdvargad kinni võetud ja kahjutuks tehtud, siis igatahes varguste ja murdvarguste arv muutub Berliinis võrdlemisi vähemaks.

Politseikooli esimene lend.

9. oktoobril s. a. laskis politseikool välja alamast klassist esimese lennu, 40 inimest, kes määrati ka kohe politseiasutuste teenistusse. Sellega on pandud esimene verstapost kooli teerajale.

Esimesed lõpetajad on eksamil korralikke teadmisi näidanud, olgugi, et olid suured nõudmised; kõik alama klassi kasvandikud lõpetasid kursuse rahuldavalt, neist pea pooled hästi. Eriti paistsid välja 3 kasvandikku: Laurits, Suurkivi ja Saar, nii teadmiste kui ka ülalpidamise poolest. Politsei peavalitsus on neid ka eriti hinnanud, määrates neid raiooni ülema kohustetäitjateks.

Eksamised toimetas katsekomisjon: esimees — kohtupalati prokurööri vanem abi Kuusik, liikmed — politsei peavalitsuse ülema abi Soomann ja politseikooli ülem Mets. Eksamineerisid kooli lektorid, igaüks omal alal.

Eksamid olid kirjalikud ja suusõnalised, läbivõetud õppekava ulatuses. Kirjatööks oli antud 2 ülesannet: esimene — kiire ja ettevaatamatu sõit, teine — passiseaduse rikkumine. Selleks tuli juurdlust toimetada, millele tuli vastav käik anda, seda läbi kandes vastavatest jaoskonnas peetavatest raamatutest.

Suusõnalistel eksamil eksamineeriti järgmistes ainetes: kriminaal-õigus, kodaniku-õpetus, politsei administratiivne tegevus, finantsõigus, tervishoid, looma tervishoid, kuritegude jälgimine, politsei praktiline teenistus ja kantseleiline asjaajamine, relvade käsitlemine, eestikeel ja kodumaa ajalugu ning maateadus.

Nagu kuulda, on katsekomisjon eksamite tulemustega väga rahule jäänud. Peale eksamite anti lõpetajatele vakant kohad teada, kusjuures iga kasvandik võis enesele teenistuse koha valida selles järjekorras, kuidas teadmised olid hinnatud. 9. oktoobril oli lõpuaktus, kuhu ilmus ka politsei peavalitsuse ülem Reimann, kes lühikese kõnega kasvandikude poole pööras. Omas kõnes tähendas härra Reimann, et politsei peavalitsus on pannud suuri lootusi nende peale, kes koolist välja tulevad, soovides täiendada politsei koosseisu paremate ja tarviliselt ettevalmistatud jõududega. Koolilõpetajad viivad uut ja värsket jõudu politsei peresse, sellega võime ühtlasi vaba-

neda nendest mõjudest ja kommetest, mida oleme pärinud endiselt vene politseilt. Teiseks peaksid koolilõpetajad politseinikud hulga paremini suutma oma ülesandeid täita, kui seda senini on suudetud, ning tulevikus, kui politsei peresse rohkem värskemaid ja tervemaid jõude oleme suutnud saada, kaoksid need väärnähtused, millised senini on ette tulnud. Selle juures tuleb kõiki lõpetajaid hoiatada, et nad astudes teenistusse, ei satuks ümbruskonna mõju alla, mis halvalt võiks mõjuda nende enesete kui ka teenistuse peale.

Peale kõnet jagas peavalitsuse ülem lõputunnistused välja.

Edasi pööras südamliku kõnega lõpetajate poole politseikooli ülem, tuletades meele õppetegevust ja elu koolis. Kui palju muret on olnud kooli personaalil kasvandikkude õpetamisel ja kasvatamisel; tööd ja vaeva on olnud ka kasvandikkudel, et omandada nii lühikese aja jooksul seda laialdast materjaali, mis läheb tarvis politsei teenistuse edukaks täitmiseks. Kool on omalt poolt katsunud kõik teha, et anda tarvilisi teadmisi ja tutvustada kasvandikke tegeliku teenistusega. Kasvandikud on näidanud, et nemad on aru saanud oma ülesannetest ja tõsiselt võtnud teenistuse nõudeid. Nüüd algab uus ajajärk, mil kasvandikud tegelikku ellu astuvad ja neid teadmisi hakkavad kasutama, mida koolis omandanud. Kasvandikud ärgu unustagu neid õpetussõnu, mida koolis kuulnud, peetagu alati ühendust kooliga ja palutagu nõu ning abi, kui mõni neist peaks nõutult seisma jääma teenistuse keerdküsimustes. Igaüks kooli personaalist on valmis abiks olema neid igal ajal oma nõu ja jõuga toetama. Ärgu unustagu oma „koolivana“, nagu kasvandikud on hakanud hüüdma kooli ülemat oma keskel.

„Nagu ema oma esimest poega murelikult eluteele saadab, nii saadan mina teid praegu tegelikku teenistusse, sest esimene lend on minule armsaks saanud, samuti kui esimene laps oma emale“, nii lõpetas kooli ülem oma kõne, soovides kõikidele õnne ja edu.

Nagu kuulda, on alama klassi lõpetajad kõik juba teenistuskohadele määratud.

—s—

Ametlik osa.

Käsu kirjaga siseministeeriumile

24. okt. s. a. nr. 67

on kandidaat administratiivvala kohtadele Theophil Tedder määratud administratiiv asjade peavalitsuse sekretääri kohusetäitjaks, arvates 20. okt. s. a.

Kohtuministeeriumi määrus

Tartu-Võru rahukogu ringkonna Valga, Võru ja Petseri kohtu-uurijate jaoskondade tööpiirkondade muutmise kohta.

Tartu-Võru rahukogu ringkonna Valga, Võru ja Petseri kohtu-uurijate jaoskondade tööpiirkonnad („R. T.“ nr. 14/15 — 1924. a.) muuta järgmiselt:

Valga 1. jaoskond: Valga linn; vallad: Kaagjärve, Laanemetsa, Taheva, Sooru, Karula; Võru maakonnast — Saru, Vastse-Roosa, Mõniste; jaoskonnast läbiminevad raudteeliinid: laiaroopalised kuni Keeni ja Antsla jaamani (incl.) ja kitsaroopaline kuni Läti piirini; Valga raudteajaam.

Valga 2. jaoskond: Alevid: Tõrva, Antsla; vallad: Holdre, Leebiku, Hummuli,

Lõve, Koorküla, Jõgeveste, Taagepera, Helme, Patküla, Kuigatsi, Laatre, Sangaste, Tõlliste, Keeni; Võru maakonnast — Vana-Antsla, Vastse-Antsla, Urvaste, Vaabina.

Võru 1. jaoskond: Võru linn; vallad: Aleksandri, Võru, Kasaritsa, Kähri, Kioma, Karilatsi, Moisekatsi, Põlgaste, Peri, Koiola, Timmo; jaoskonnast läbiminev raudteeliin ühes Võru jaamaga.

Võru 2. jaoskond: Võõbsu alev; vallad: Sõmerpalu, Saaluse, Kärgula, Krabi, Nursi, Rõuge, Vana-Roosa, Pindi, Tsooru, Rogosi, Viitina, Haanja, Lasva, Loosi, Linnamäe, Misso, Vastseliina, Vana-Laitsna, Kõlleste, Kooraste, Erastvere, Orava, Röpina, Toolamaa, Kahkva, Veriora, Valgijärve; Petseri maakonnast — Mäe, Meremäe; jaoskonnast läbiminev raudteeliin Antsla jaamast kuni Petseri maakonna piirini.

Petseri jaoskond: Petseri linn; vallad: Järvesuu, Kulje, Satsarina, Petseri, Vilo, Rootova, Laura, Senno, Irboska; jaoskonnast läbiminev raudteeliin.

Spordi alalt.

Nende päevade sees sõitsid Pariisist välja sealsed politseinikud-maadlejad, et Kopenhaagenis ametvendadega jõudu katsuma.

Daanist sõidetakse edasi Viini, kus 6. novembril s. a. saab peetud Vagrami saa-

lis suurem maadlusvõistlus Austria politseinikkudega. Viimaste hulgas leidub hulganahvusvaheliselt tuntud nimekaid maadlejaid, mille tõttu viimati ärapeetud võistlus viinlaste ja prantslaste vahel lõpes esimeste võiduga. Ref.

Väljamaalt.

Väljamaalaste küsimus Shveitsis.

Meie päevil on väljamaalaste küsimus kõikides Euroopa riikides ja samuti Ameerika Ühisriikides väga suure tähtsuse omanud ning sissesõidu ja peatuslubade andmine väljamaalastele on igas riigis enam või vähem piiratud, kusjuures iga riik oma moodi katsub küsimust lahendada. Põhjuseks sellele nähtusele, mida enne maailma sõda peaaegu üldse ei tuntud, on igalpool valitsev tööpuudus. — Väljamaalaste küsimus on praegu päevakorral ka Shveitsis, kus põhiseadus vastava paragrahviga täiendatakse, mis seal maksva korra juu-

res võib sündida ainult rahvahääletamise teel. Seni ajani tegutsesid üksikud kantonid väljamaalaste suhtes ja nendele sissesõidu ning peatuslubade andmise asjus täitsa iseseisvalt, rippumatult teine teisest ja keskvalitsusest. Põhiseaduse uus paragrahv võtab üksikutelt kantonidelt selle õiguse ära ning annab keskvalitsuse kompetentsi väljamaalaste sisse- ja väljasõidu küsimuste ja peatuslubade asjade reguleerimise. Uus Shveitsi põhiseaduse artikkel omab praegusel ajal suurema tähtsuse sellepärast, et viimaste aastate jooksul väljamaalaste-töölise arv mõnes

Shveitsi osas väga kasvanud on ja et selle tõttu tööpuudus päriselanikkude seas alata suureneb.

Algupärane loterii.

Mõne aja eest juhtus kusagil Prantsusmaal ühes väikeses alevis, mille elanikud peaaesjalikult töolistest koosnevad, järgmine lugu, mis nüüd on uurijaid võimused huvitama hakanud. Alevis peeti ära laat, kus hea ilma tõttu õige palju inimesi oli. Laada keskkohaks, kuhu kõige rohkem inimesi kogus, oli väike putka, mille omanikuks oli keegi belglane, kus loterii korraldati. Piletite hind oli võrdlemisi väga mõõdukas ning võitudeks olid linnud. Loose osteti väga ohtralt, nii et enne laada lõppu kõik loosid ära olid müüdnud. Et võitude arv kaunis suur oli, ei kahetsenud loosijad sugugi kaupa, sest pea igaks, kes loose ostis, võitis linnu ning laada lõpuks olid mitmel aleviku elanikul tuid käes. Ainu asi, mis veidi imestust ja tähelepanu äratas, oli asjaolu, et peaaegu kõik loosivõtjad ainult tuisid võitsid. Terve lugu ei oleks arvatavasti kunagi avalikuks tulnud, kui loterii ettevõtja ise poleks peale laada lõppu sellest oma naabritele rääkinud. Kui laada tegevus oli lõppenud, küsis ettevõtliku belglase naaber, kas loteriist ka kasu saadud, sest looside hind oli väike ja võitude arv võrdlemisi suur. Loterii ettevõtja, kes Belgiast laadale sõitnud oli, seletas: mina teadsin, et siin alevis peaaegu ainult töölised elavad, kellel hea süda loomade vastu ja kes kahtlemata hästi saavad lindude eest hoolitsema. Tean igatahes, et tuisid ei tapeta, vähemalt esialgu mitte ja see on minule kõige tähtsam, sest ühe ehk kahe päeva pärast on kõik tuid jälle minu juures Belgias — need tuid, mida mina täna välja loosisin, on nimelt kirjatuid! — Ja tõesti juhtuski nii, nagu kaval ärimees ennustas; mõne päeva pärast olid peaaegu kõik tuid kadunud ning arvatakse, et nemad, kui dresseeritud linnud, tõesti endise omaniku juure tagasi on lennanud. Igatahes on selles asjas uurimine praegu käsil, kuid kaheldakse, et osava belglase vastu midagi tõsisemat ette võetakse.

Alaalised mõrtsukad Ameerikas.

New-Jorgi metodistide episkopaal-kiriku aruande järgi on Ameerika Ühisriikides viimase kümne aasta jooksul üldse 85.000 tapmist toime pandud; see on õige suur arv, kuid see arv muutub veel kohutavamaks, kui arvesse võtta, et, nagu tähendatud

datud aruandest näha, kaheksakümmend prots. kõikidest mõrtsukatöödest noorte inimeste poolt toime pandud on, kellele vanadus kõigub 18 ja 22 eluaasta vahel! Selgub ka, et mitmed tapmised, kus süüalustena noored isikud esinevad, on toime pandud mitte röövimise, kättemaksmise jne. otstarbel, vaid lihtsalt — uudishimu pärast!

Naismiljardääri näljasurm.

Mõne kuu eest suri New-Jorgis keegi proua Mary Croxon, kes kuulus ühe rikkama Ühisriikide perekonda. Tema isa oli tuntud pangaomanik Strauham, üks rikkamatest meestest Brooklyni linnas, kes omal ajal oma suurte annetuste tõttu kõiksugustele heategevatele ja kultuurilistele ettevõtetele kuulsaks sai. Pr. Croxon'i surma kohta, kes 85 a. vanaks sai, levinesid kõiksugu jutud laiali ja esialgu arvati, et tegemist on kuritööga, olgugi, et kuritöö motiivid selged ei olnud. Politseija kohtuvõimud uurisid asja, ilma et oleks mingisuguseid tagajärgi kätte saadud. Kohtuarstide nõudmisel kaevati surnukeha välja ja vaadati arstliselt uuesti läbi. See andis ka lõpuks tagajärgi, mis müstilise surmajuhtumise selgitasid, nagu ka teised, vahe peal politseivõimude poolt selgitatud asjaolud. Selgus nimelt, et proua, kelle varandus sularahas ja väärtpaberites ulatas üle nelja miljoni dollari, s. o. umbes 1½ miljardi Eesti marka, suri nälga — ja mitte sellepärast, et temal mingisuguse haiguse tõttu võimalik polnud ennast toita, vaid ihnuse tõttu — et veel rohkem raha koguda, ei söönud vana inimene viimasel ajal pea midagi.

„Cherssonshtshina”.

Venemaal on viimasel ajal olnud terve rida kohtuprotsesse, mis üldise nime all „cherssonshtshina” tuntud; siia kuuluvad Kiievi miilitsa protsess ja teised, millistes, nagu tõendavad vene lehed, kaugeltki mitte viimast osa ei mängi politsei, vaid väga tihti just esimest, peasa. See kõik aga tõendab, nagu lehed arvavad, et miilitsas kõik korras pole, eriti alamate ametnikkude kohta tulevat seda tähendada. Need protsessid on muu seas ka kommunistilise partei keskkomitee tähelepanu ärritanud ning otsustatud tõsiselt kõiksuguste väärnähtuste vastu võitlema hakata, selleks erilisi abinõusid käsile võttes. Peapõhimõte, mis 14 partei konverentsil üles seati, on, et tuleb riigi valitsemisaparaadi praktikas neid omavoli ja mittesea-

duslikke nähtusi kõrvaldada, sest niisugused nähtused võivad takistada edaspidist majanduslikku arengemist ja loovate jõudude kasvu. — Peatudes lähemalt protsesside ja nende puhul ilmsiks tulnud pahede juures, juhitakse tähelpanu selle peale, et iseloomustavateks joonteks mõnede ametasutustele ja ametnikkudele on: „administratiivne omavoli, altkäemaksu võtmine, joomine, seadusvastane teguviis, riigi rahade raiskamine ja varastamine ja teised ametalised kuriteod”, selle juures juhitakse tähelpanu selle peale, et nende ametasutuste hulgas, kus sarnaseid asju ette tuleb ja ette on tulnud, on ka miilits ning kriminaalpolitsei. Partei kongress peatus ka nende põhjuste juures, mis aitavad seletada kirjeldatud väärnähtuste alleshoidmist ja nende rohkust praegusel ajal. Esimeses järjekorras tuleks siin seda nimetada, et asja väga aeglaselt neis asutustes lahendatakse, millistest olenevad kõiksuguste karistuste määramised; tähtsaks põhjuseks on ka revideerimiste ja kontrolldeerimiste puudus ehk pealiskaudsus ja lõpuks — last not least — vale arusaamine sellest, kuidas ja mis abinõudega tuleb kommunistlike partei reputatsiooni alal hoida ja partei au kaitsta: tuleb ilmsiks, et väga tihti kaitakse partei liigete hulka kuuluvate isikute kuritegusid kas varjata või kinni katta sellega, et ametnikke — partei liikmeid kohtu alla ei anta, vaid et nende kohta partei poolt karistusi määratakse jne., ühe sõnaga partei korras ja partei abil asi likvideerimisele võetakse. Siiski leidub protsessides süüalustena ka partei liikmeid ja mitte ainult erapooletuid ja pseudo-kommuniste.—Partei keskkomitee pöörab kõige tõsisemat tähelpanu just selle asjaolu peale, et süüalustena väga tihti ka

partei liikmed figureerivad. Põhjusi otsides sellele nähtusele konstateerib keskkomitee, et siin palju ära ripub hulkade madalast kultuurilisest ja poliitilisest tasapinnast, kes aru ei saa partei ülesannetest ega ka riigi huvidest, et silma torkab see tõeasi, et need orgaanid, kes on omale ülesandeks võtnud poliitilise-kultuurilise tasapinna tõstmise, liiga vähe tööd teevad oma ülesannete täitmiseks. — Keskkomitee on arvamisele jõudnud, et vaja on veel kaua tõsist ja süstemaatilist tööd teha, et kirjeldatud pahedest kord üle saada; ei loodeta aasta ega kahega kuritarvituste ära kadumise peale ja samuti selle peale, et seaduste täitmine ja ainult seaduste järel käimine ning nende põhjal tegutsemine saaks ametnikkudele lühikese aja jooksul iseenesest mõistetavaks asjaks. Samuti kulub veel palju aega selleks, et kord eelarvamisest lahti saadaks, nagu kindlustaks parteiseis kuuluvus ning „teened revolutsiooni alal” kuritahtlisi isikuid karistuste vastu; arvatakse, et ajalehtede süstemaatilise töö abil, kusjuures valgustamise alla peaksid tulema mitte ainult ametasutuste vead, vaid ka nende halvad küljed, võiks loota kiiremini seaduste austamist ja nende järele käimist kätte saada. Kõige enam tahetakse seda süstemaatilist tööd neis ametasutustes teha, kus kiusatused igapäevase elu-olu tõttu kõige suuremad, s. o. miilitsas ja kriminaalpolitseis. Sinna — see nõudmine tahetakse kindlasti läbi viia — tuleks saata ainult kõige paremaid mehi, äraproovitud teenijaid; ühtlasi nõutakse, et vanad ja silmapaistvamad tegelased rohkem sidet otsiks just miilitsaga ja kriminaalpolitseiga ja kõik oma mõju ära tarvitaks selleks, et kasvatada ja parandada seda tähtsat riigiaparaati.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 1603. J. T. Küsimus. Tihti tuleb maal politsei raiooni ülemal süüdlaste vastutusele võtmiseks protokollisid kokku seada, kus üks isik on korraga süüdi R. N. S. § 56¹ kuni 56⁶ järele.

Kuidas on niisugusel korral otstarbekohasem protokollisid kokku seada, kas kum-

magi süü kohta eraldi, või kõik ühte protokollisid mahutada.

Vastus: Tarvis on üks protokoll kokku seada, kui seadusvastane tegevus ühes sündmuses seisab; näit., on tabatud keegi isik ilma jahiloata (56¹) põdrajahil (56⁴), kes selle juures pidas veel keelatud abinõudega jahti (56²).

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

- T ä n a v, Joosep, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 1922 a. nr. 3995. (34525)
- M i h e l, Aleksander Aleksandri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tallinna rahvaväe kom. (34526)
- K a l t m a n n, Otto Tõnise p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt. (34537)
- T r e u m u t h, Karl Marie p., hobusepass, v. a. Vana-Antsla vallaval. 21. 1. 21 a. nr. 715. (34553)
- T a r k u s, Karl Abrami p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 2. 6. 20 a. nr. 150. (34572)
- K ä e v a, Hans Hansu p., laskeriista luba, v. a. Pärnu maak. pol. ülemalt nr. 1641. (34576)
- V a r k a l, Vladimir Stepani p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalits. 9. 4. 24 a. nr. 5762/9553. (34585)
- P o l o s k i n, Ivan, Nanseni pass, v. a. 6. 6. 24 a. nr. 1650/1619. (34595)
- V e i d e, Roman Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Sädetelegraafi kompanii ülemalt 7. 9. 22 a. nr. 3333. (34605)
- K o n t, Anton Jüri p., laskeriista kandmise luba nr. 1651. (34654)
- T u t t e l b e r g, Paul Juhani p., laskeriista kandmise luba nr. 740. (34653)
- B i r k e n d o r f, Aleksander Mardi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt. (34761)
- R ä t s e p, Madis Jaani p., sõjav. vab. tunnistus. (34762)
- E h r l i c h, August Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Viru maak. rahvaväe kom. 1919 a. (34778)
- V i i r u p, Johanna, välispass, v. a. Helsingi konsulaadilt 28. 6. 20 a. nr. 226. (34780)
- L e h t, Ottomar, sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalaväe polgu ülemalt 1920 a. nr. 13822. (34788)
- P a j u, Aksel Jaagu p., välispass, v. a. politsei peavalitsuselt 6. 3. 24 a. nr. 681. (34792)
- H o l t s e n, Arnold Jüri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. üksiku jalaväe pataljoni ülemalt 24. 8. 22 a. nr. 6727. (34803)
- S m i r n o v, Vladimir Aleksandri p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalitsuselt 27. 6. 24 a. nr. 8771/16543. (34811)

- S i b e l i n, Villem Ado p., jalgratta sõiduluba nr. 2599. (34784)
- H o r n, Iimm Kasper p., hobusepass. (34787)
- I g n a t j e v, Alfred Peetri p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalitsuselt 15. 5. 24 a. nr. 6178/10563. (34815)
- K r e e v s, Alfred Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe polgu rügemendi ülemalt 9. 5. 24 a. nr. 3141. (34822)
- G o l o v i n a, Peeter, hobusepass. (34833)
- S o k o l o v, Aleksander Feodori p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. ratsa rügemendi ülemalt nr. 6306. (34841)
- P o l o s o v, Mihail Trofimi p., hobusepass, v. a. Voka vallaval. 28. 1. 25 a. nr. 4. (34842)
- T r o m m, August Hansu p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. soomusrongi insp. 1920 a. (35004)
- T s h e r n o v, Vassili Eugeni p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalits. 1923 a. nr. 109. (35007)
- T o m i n g a s, Johannes Jüri p., sõjav. vab. tunnistus. (35008)
- V a s i l j e v, Evgeni Peetri p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalits. 8. 11. 24 a. nr. 14294. (35009)
- R o s s v a l d, Eduard Juhani p., sõiduvõimehe sõiduluba, v. a. Tallinna linnavalits. majandusosakonnast nr. 165. (35014)
- S i m e n s o n, Jaan Jaani p., käsivõimehe sõiduluba, v. a. Tallinna linnaval. majandusosakonnast 1925 a. nr. 37. (35026)
- T r e u m a n n, Siegfried, välispass, v. a. politsei peavalits. nr. 5347. (35035)
- K a s k o v i t s c h, Maria Pavli p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalits. 1925 a. (35043)
- M õ t t u s, Viktor Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 1923 a. (35044)
- K ä s p e r, Marie, hobusepass, v. a. Saare vallaval. nr. 443. (35056)
- L u b j a, Leonid Hansu p., legitimatsioonikaart, v. a. Tartu ülikoolilt 1924 a. (35058)
- V a s k e, Aleksei Aleksei p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Mereväe side ülemalt 31. 10. 22 a. nr. 5346. (35068)
- T e n n e b e r g, Erhard Abrami p., välis-Drosdov, Vassili Osipi p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalitsuselt. (35073)

pass, v. a. politsei peavalitsuselt 2. 5. 24 a. (35072)
 Behner, Erich Johani p., sõjaväest vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe kom. 1921 a. (35076)
 Herodes, Arthur, välispass, v. a. Nõukogude Vene valitsuse poolt 9. 3. 23 a. nr. 743. (35077)
 Simm, Karl Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 2. kindluse raskesuurtükiväe divisjoni ülemalt 7. 4. 20 a. nr. 1989. (35162)

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Kuningas, Harry Johani p., v. a. Jäärja vallaval. 19. 8. 21 a. nr. 761.
 Bauer, Jakob Karli p., v. a. Uulu vallaval. 1923. a. nr. 44.
 Lepp, Karl Kristjani p., v. a. Sauga vallaval. 3. 6. 20 a. nr. 524.
 Veii, Juuli, nr. 328.
 Jakson, Anna, nr. 160.
 Tagapere, Jaan, nr. 750.
 Lõhmus, Maria, nr. 83.
 Eheland, Mart, nr. 657.
 Muskat, Liisa, nr. 812.
 Topasia, Anna, nr. 279.
 Vulp, August, nr. 802.
 Laks, August, nr. 76.
 Tehver, Johannes, nr. 10213.
 Leo, Juuli, nr. 1547.
 Saarmann, Rudolf, nr. 213.
 Kaasik, Jüri, nr. 40.
 Jürgens, Mart, nr. 1115.
 Abernicht, Marie Kustase t., v. a. Kuksema vallaval. 22. 12. 19 a. nr. 712.
 Raudmer, Elmar Gustavi p., v. a. Albu vallaval. 4. 9. 24 a. nr. 129.
 Üpner, Johannes Hansu p., v. a. Albu vallaval. 9. 3. 25 a. nr. 113.
 Oja, Alice Jakobi t., v. a. Albu vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 29.
 Kilvander, Mihkel Johani p., v. a. Järva maak. pol. 1. jsk. ülemalt 4. 9. 22 a. nr. 2666.
 Ivashenko, Adele, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 7. 1. 24 a. nr. 52.
 Kirs, Otto, v. a. Pihtla vallaval. 7. 1. 21 a. nr. 791.
 Paju, Jaan Mihkli p., v. a. Lümmada vallaval. 9. 2. 22 a. nr. 1345.
 Pruulsen, Anton, v. a. Lähtru vallaval. 10. 9. 20 a. nr. 340.
 Topp, Jaan Hendriku p., v. a. Vaikna vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 130.

Hänni, Priido Villemi p., v. a. Martna vallaval. 4. 3. 20 a. nr. 536.
 Noot, Jaan Tõnise p., v. a. Martna vallaval. 6. 3. 23 a. nr. 69.
 Raagner, Katta Kustase t., v. a. Martna vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 88.
 Laul, Johanna Jüri t., v. a. Orajõe vallaval. 1919 a. nr. 798.
 Lootsmann, Karl Jaani p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 5. 12. 19 a. nr. 3059.
 Jürgenson, Karl Jüri p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 11. 2. 22 a. nr. 14442.
 Mathiesen, Nikolai Jakobi p., v. a. Suigu vallaval. nr. 34.
 Dahl, Friedrich, v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 5. 4. 21 a. nr. 13235.
 Rogenbaum, Sinaida Johani t., v. a. 15. 12. 19 a. nr. 5355.
 Nautras, Valter Gustavi p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 16. 3. 23 a. nr. 814.
 Pära, Robert Tõnise p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 5. 12. 21 a. nr. 14192.
 Irt, Marie Andrei t., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 9. 1. 20 a. nr. 8878.
 Kalbus, Aleksander Aleksandri p., v. a. Tahkuranna vallaval. 2. 9. 20 a. nr. 197.
 Treffner, Friedrich Villemi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 11175.
 Vuht, Juuli Hansu t., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 29. 12. 19 a. nr. 8020
 Kurnosov, Feodor Ivani p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. 15. 3. 21 a. nr. 14234.
 Irbo, Liine Jaani t., v. a. Haanja vallaval. 5. 1. 20 a. nr. 337.
 Pihho, Mathilde Villemi t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 2954.
 Tammik, Marie Ado t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 2626.
 Valdman, Milla Danieli t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 26. 11. 19 a. nr. 1260.
 Junn, Mihkel Isaku p., v. a. Võru linna pol. ülemalt 10. 11. 19 a. nr. 2230.
 Ribba, Paul Johani p., v. a. Võru linna pol. ülemalt 22. 3. 20 a. nr. 3276.
 Gerngreif, Karl Otto p., v. a. Võru linna pol. ülemalt 1. 12. 19 a. nr. 2283.
 Lapp, Liisa Jaani t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 29. 4. 21 a. nr. 4080.
 Orav, Emma Hendriku t., v. a. Tsooru vallaval 1919 a. nr. 234.
 Puudersell, Karl Juku p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1919 a. nr. 6310.

- Stamberg, Aksel Johani p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1919 a. nr. 3391.
- Kark, Rudolf Johani p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 3994.
- Veike, Alviine, v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1921 a. nr. 9711.
- Kadak, Oskar Mardi p., v. a. Võru maak. pol. 1. jsk. 1922 a. nr. 4605.
- Triljäär, Mihkel Jakobi p., v. a. Alavere vallaval. 1921 a. nr. 803.
- Koolmeister, Vilhelmine Hendriku t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 7252.
- Akermann, Aleksandra Johani t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 4777.
- Silbereisen, Nikolai Jaani p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1924 a. nr. 576.
- Mägi, Olga Juuli t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 6551.
- Puuderseel, Alviine Peetri t., v. a. Valga maak. pol. ülem. 1920 a. nr. 7536.
- Kala, Karl Gustavi p., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1925 a. nr. 295.
- Umala, Linda Madise t., v. a. Valga maak. pol. ülemalt 1920 a. nr. 3600.
- Pärtli, Jaan Kärdi p., nr. 918.
- Suija, Andres Anne p., nr. 35.
- Kilter, Jaan Hansu p.
- Oja, Emilie Hansu t., nr. 705.
- Pillai, Karl Karli p., nr. 455.
- Kerk, Gustav Karli p., nr. 1627.
- Hank, Jaan Eeva p., nr. 324.
- Rosenberg, Robert Karli p., nr. 1573.
- Vassiljeva, Natalie Jefimi t., v. a. Püssi vallaval. 5. 5. 20 a. nr. 953.
- Pillitalu, Avdotja Jekimi t., v. a. Petseri vallaval. 5. 2. 21 a. nr. 57/42.
- Smolov, Lonni Ivani t., v. a. Kasaritsa vallaval. 23. 12. 24 a. nr. 178.
- Bogomasov, Feodor Nikolai p., v. a. Petseri vallaval. 9. 10. 24 a. nr. 626.
- Kand, Mihail Nikolai p., v. a. Vilo vallaval. 18. 5. 23 a. nr. 198.
- Liiger, Jaan Peetri p., v. a. Rootovo vallaval. 19. 3. 24 a. nr. 128.
- Haugas, Filip Ivani p., v. a. Vilo vallaval. 20. 8. 24 a. nr. 416.
- Piirikivi, Jakob, v. a. Petseri vallaval. nr. 195/11.
- Schkarin, Mihail, v. a. Kulje vallaval. nr. 380.
- Stvolov, Vassili, v. a. Kulje vallaval. nr. 415.
- Kavalerov, Mihail, v. a. Kulje vallaval. nr. 929.
- Kamenskij, Vassili, v. a. Kulje vallaval. nr. 418.
- Sengbusch, Katariina Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 11. 12. 19 a. nr. 10324.
- Schulmann, Alma Armini t., v. a. Ropka vallaval. 7. 6. 22 a. nr. 1266.
- Pihlapuu, Albert Jaani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 21. 7. 22 a. nr. 28997.
- Pihlapuu, Natalie Mihkli t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 21. 7. 22 a. nr. 28998.
- Rebane, Artur Karli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 7. 2. 22 a. nr. 13914.
- Jürgenson, Peeter Johani p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 9. 2. 21 a. nr. 2599.
- Kosenkranius, Vally Hansu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 3. 3. 23 a. nr. 547.
- Koppu, Paula Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 3. 12. 19 a. nr. 6238.
- Mikk, Gustav Peetri p., v. a. Kavastu vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 138.
- Oja — Jõgi, Adele Tõnu t., v. a. Roela vallaval. 3. 12. 19 a. nr. 11.
- Tõevälja — Treufeldt, Ella Hendriku t., v. a. Jõgeveste vallaval. 30. 12. 20 a. nr. 473.
- Vähi, Alma Emilie Minna t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 6. 12. 19 a. nr. 3662.
- Schulmann, Armin Armini p., v. a. Ropka vallaval. 24. 10. 21 a. nr. 1290.
- Veske, Arnold Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 18. 9. 20 a. nr. 15321.
- Vares, Karl Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 19. 2. 25 a. nr. 164.
- Liivak, Marta Juhani t., v. a. Valgjärve vallaval. 8. 2. 20 a. nr. 194.
- Jansson, Andres Jaanuse p., v. a. Ropka vallaval. nr. 202.
- Vald, Leiser Beri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 3350.
- Ütt, Emilie Jaani t., v. a. Meeri vallaval. nr. 697.
- Zeiger, Elviine Hansu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 19974.
- Selmanovitsch, Ruben Hirschi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 14481.
- Peerna, Elly Augusti t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt nr. 7842.
- Aso, Herman Juhani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 8983.
- Sarapuu, Olga Andri t., v. a. Mõniste vallaval. nr. 171.
- Sonnataar, Jaan Hendriku p., v. a. Tähtvere vallaval. nr. 170.
- Frank, Minna Isaki t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 996.

- Marmor, Albert Karli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 16631.
- Kõllamets, Lilly Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. nr. 13221.
- Säädus, Jaan Johani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 5022.
- Peters, Amalie Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 1426.
- Saag, Alfred Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 707.
- Sikk, August Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 8749.
- Ridulin, Hugo Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. nr. 1974.
- Moora, Alice Alberti t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 1744.
- Kukk, Marie Jakobi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 27. 4. 20 a. nr. 13438.
- Sorgsep, Juuli Jaani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 8. 1. 20 a. nr. 10485.
- Golubova, Nadeshda Anna t., v. a. Iisaku vallaval. 20. 10. 21 a. nr. 1640.
- Jakobson, Marie Konstantini t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 1922 a. nr. 6776.
- Pori, Liine Mardi t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 5. 12. 19 a. nr. 2635.
- Laar, Ida Johani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 16. 12. 19 a. nr. 4352.
- Kull, Anna Johani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 17. 1. 25 a. nr. 7961.
- Raudsepp, Alma Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 1. 12. 19 a. nr. 1836.
- Rattasep, Gustav Johani p., v. a. Valga linna pol. ülemalt 20. 12. 19 a. nr. 3414.
- Suits, Brigitte Carli t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 10. 1. 20 a. nr. 7521.
- Kehni, Alviine Karli t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 18. 12. 19 a. nr. 4559.
- Koima, Johan Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 1. 3. 20 a. nr. 9591.
- Kõivopuu, Karl Gottliebi p., v. a. Luunja vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 238.
- Kõivopuu, Leena Hindreku t., v. a. Luunja vallaval. 19. 12. 22 a. nr. 17.
- Kikkas, Liisa Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 30. 4. 20 a. nr. 10718.
- Pedius, August Marie p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 20. 10. 23 a. nr. 1739.
- Meister, Juhan Andrese p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. 16. 12. 19 a. nr. 5019.
- Rähü, Rudolf Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 15. 7. 20 a. nr. 11335.
- Praakel, Eduard Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. 27. 1. 22 a. nr. 13856.
- Libes, Juhan Kristjani p.
- Pitka, Madis Siimo p.
- Uustalo, Johannes Tooma p., v. a. Vaivara vallaval. 5. 7. 20 a. nr. 979.
- Bobrov, Grigori Leonti p., v. a. Kose vallaval. 5. 1. 22 a. nr. 707.
- Tartu, Paulus Karli p., v. a. Auvere vallaval.
- Kurrik, Johannes Jaagu p., v. a. Narva-Jõesuu alevival.
- Valgepea, Miina Jüri t., v. a. Vaivara vallaval. 2. 7. 20 a. nr. 969.
- Prüger, Vladimir Vladimiri p., v. a. Narva-Jõesuu alevival. 22. 8. 22 a. nr. 206.
- Korkmann, Kristiine Jüri t.
- Näro, Katariina Madise t.
- Klug, Emilie Mihkli t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 12. 19 a. nr. 14625.
- Säälik, Voldemar Vidriku p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 3. 5. 20 a. nr. 22805.
- Munak, Kai Mardi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 26. 3. 20 a. nr. 21464.
- Kiho, Valter Kristjani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 20. 6. 22 a. nr. 31467.
- Rotka, Eduard Madise p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 1. 11. 19 a. nr. 5188.
- Stiglits, Pauline Madise t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 8561.
- Annus, Eduard Mardi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 26. 4. 24 a. nr. 513.
- Koppel, Aleksander Jaani p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 27. 12. 19 a. nr. 18147.
- Reial, Paul Antoni p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 27. 2. 20 a. nr. 20613.
- Hiiis, Johannes Adami p., v. a. Tallinna linna pol. ülemalt 10. 5. 20 a. nr. 3293.
- Tamberg, Eduard Karli p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 12. 19 a. nr. 10355.
- Lunge, Mai Abrami t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 7902.
- Ivanov, Aleksei Ivani p., ajut. isikutunnistus, v. a. Narva linna pol. ülemalt 17. 5. 22 a. nr. 2355.
- Sotshnev, Ivan Peetri p., v. a. Narva linna pol. 2. jsk. 15. 12. 24 a. nr. 180/179287.
- Leimann, Amalie Ottilie Pearn t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1. 9. 24 a. nr. 4714. (22136)
- Päaru, Johannes, nr. 1771. (25029)
- Grinkin, Matvei, nr. 370. (25029)
- Repkina, Vasilissa, nr. 1465. (25029)
- Amer, Aksel, nr. 714. (25029)
- Voronov, Aleksander, nr. 137. (25029)
- Kiisel, Kristjan, nr. 228. (25029)
- Päss, Amalie, nr. 219. (25029)
- Velt, Eduard, nr. 725. (25029)
- Snetkov, Dimitri, nr. 308. (25029)

- Mustin, Natalja, nr. 320. (25029)
 Saharov, Ivan, nr. 1049. (25029)
 Must, August, nr. 761. (25029)
 Zimm, Samuel Vilipi p., v. a. Veriora
 vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 215. (26671)
 Lepland, Alviine Jaani t., v. a. Kahkva
 vallaval. 12. 2. 20 a. nr. 376. (26671)
 Kolina, Liine Markuse t., v. a. Peri val-
 laval. 31. 12. 19 a. nr. 590. (26671)
 Pindis, Anna Aleksei t., v. a. Orava val-
 laval. 12. 12. 19 a. nr. 169. (26671)
 Loosu, Ida Adele Adami t., v. a. Võru
 vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 381. (26671)
 Säggä, Jaan Jakobi p., v. a. Tartu linna
 pol. 3. jsk. 3. 12. 19 a. nr. 2269. (26671)
 Jaaska, Olga Marie Peetri t., v. a. Peri
 vallaval. 23. 1. 20 a. nr. 762. (26671)
 Keir, Jakob Jaani p., v. a. Vastseliina
 vallaval. 4. 2. 20 a. nr. 508. (26671)
 Kuus, Herman Jaani p., v. a. Timo valla-
 val. 7. 3. 24 a. nr. 8. (26671)
 Paal, Jaan Peetri t., v. a. Laasva valla-
 val. 5. 2. 20 a. nr. 157. (26671)
 Laar, Oskar, v. a. Röpina vallaval. 16.
 6. 20 a. nr. 2212. (26672)
 Piirisild, Ida Peetri t., v. a. Laasva
 vallaval. 4. 1. 20 a. nr. 76. (26672)
 Piirisild, Lotta Andre t., v. a. Laasva
 vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 60. (26672)
 Susi, Johannes Joosepi p., v. a. Toolamaa
 vallaval. 1920 a. (26672)
 Välberg, Samuel Jaani p., v. a. Röpina
 vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 454. (26672)
 Saarmann, Paul Gustavi p., v. a. Peri
 vallaval. 28. 11. 20 a. nr. 1050. (26672)
 Epkin, Jakob Daaveti p., v. a. Kääri val-
 laval. 2. 12. 21 a. nr. 378. (26672)
 Tigasson, Daniel Peetri p., v. a. Timo
 vallaval. 4. 12. 19 a. nr. 20. (26672)
 Kiviberg, Konstantin Jakobi p., v. a.
 Undla vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 1048.
 (29280)
 Allikas, Johan Joosepi p., v. a. Aaspere
 vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 695. (29281)
 Kallas, August Johani p., v. a. Voltveti
 vallaval. 30. 4. 25 a. nr. 318/150228.
 (29282)
 Hanshoff, Anna. (31419)
 Paudis, Marie. (31412)
 Fau, Arthur Mardi p. (31413)
 Lillepill, Alfred. (31414)
 Antipova, Emma. (31415)
 Krauberg, Kai. (31416)
 Diesveldt, Eliise. (31417)
 Vogelberg, Eduard, nr. 14545. (31863)
 Lahti, Aleksander. (31864)
 Makke, Bernhard. (31865)
 Sillenberg, Mart, nr. 13475. (31866)
 Iisop, August. (31867)
 Tünder, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 1.
 jsk. nr. 11660. (32186)
 Vällik, Herman, v. a. Tall. linna pol. 5.
 jsk. 1923 a. nr. 1073. (32187)
 Toode, Karl, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk.
 nr. 8919. (32188)
 Sau, Elisabeth. (32190)
 Aun, Hindrek. (32191)
 Mägi, Peeter. (32192)
 Nigol, Johannes. (32193)
 Lumberg, Jakob. (32194)
 Mollart, Gustav, v. a. Tall. linna pol.
 5. jsk. 1920 a. nr. 6973. (32195)
 Pruul, Tõnis, v. a. Tall. linna pol. 5.
 jsk. 23. 3. 25 a. nr. 962. (32196)
 Antok, Aleksander, v. a. Tall. linna pol.
 5. jsk. 1925 a. nr. 233. (32197)
 Seiton, Johannes, v. a. Tall. linna pol.
 5. jsk. 1920 a. nr. 6415. (32198)
 Kull, Emilie, v. a. Tall. linna pol. ülemalt
 1920 a. nr. 6692. (32199)
 Ostermann, Adelheid, v. a. Tall. linna
 pol. ülemalt 1920 a. nr. 7427. (32200)
 Rootsi, Evald, v. a. Tall. linna pol.
 5. jsk. (32189)
 Piiskar, Märt Johani p., v. a. Tarvastu
 vallaval. 2. 11. 20 a. nr. 1316. (32522)
 Riisenberg, Johanna Anne t., v. a.
 Uusna vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 114.
 (32522)
 Matt, Vassili Aleksandri p., v. a. Kärla
 vallaval. 20. 3. 23 a. nr. 13. (32522)
 Veidebaum, Johannes Anna p., v. a.
 Olustvere vallaval. 30. 5. 22 a. nr. 1095.
 (32522)
 Kollist, Efalia Märdi t., v. a. Vastemõisa
 vallaval. 24. 8. 20 a. nr. 1503. (32522)
 Vassus, Karl Joosepi p., v. a. Tarvastu
 vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 1034. (32523)
 Nukk, Liis Johani t., v. a. Uue-Suislepa
 vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 231. (32523)
 Käsibier, Martin Peedi p., v. a. Kaarli
 vallaval. (32523)
 Viira, Jaan Ado p., v. a. Kärstna valla-
 val. 1. 3. 20 a. nr. 265. (32524)
 Friedrichson, Tõnis Johani p., v. a.
 Suure-Kõpu vallaval. 23. 11. 20 a. nr.
 1055. (32524)
 Laatsarus, Johannes Johani p., v. a.
 Vana-Tänasilma vallaval. (32524)
 Kõppu, Jaan Hendriku p., v. a. Riidaja
 vallaval. 1925 a. (32525)
 Saarepere, Peet Tõnise p., v. a. Puia-
 tu vallaval. (32525)